

İssık gölü

Ala-tau dağlarında İssık gölü var.
Sahili mərmərdi...
Küknar ağacının kölgəsi altda
Min ildi bərq vurur
Yaşıl otlaqlarda şəh damcıları.
Sanki göy üzünün parlaq rəngləri
Əriyib yox olur
İllərdən bəri
Soyuq dalğaların maviliyində.

Zirvəyə qalxırıq...
Az qala köksümdən çıxsın ürəyim.
Yetişmir dadıma içdiyim su da,
Gəlir bal qoxusu isti havadan.
Qalxdıqca adamın batır qulağı,
Az qala fişqırsın damarlarımdan -
Çıxmağa can atır qaynayan qanı.
Şişir ayaqlarım, ağrıyır canım.

Yenə vıyıldayır külək sərsəri.
Dəf-qaval çalınır
qarışır sanki
Ayaq səslərinə sevinc səsləri.
Çox-çox uzaqlardan səslər yüksəlir,
Otlar yırğalanır,
haray... hay-həşir.
Beləcə, kirimişcə, səssiz-səmirsiz
Dağlara qalxırıq...
Arxadan yoldaşım vurur çiynimə...
- Nə fikrə getmişən? Tez atıl görək...
Atlanırıq biz
Qayaların üstədən, yarığın üstədən
Bir addım... iki addım...
Qəflətən görünür şahənə dəniz.
Dalğalar özünü çırpır sahilə
Yuyur qayaların çiyinlərini.
Bir zaman bu yerdə yarığın olub,
Tək-tənha təpələr, ağaclar olub.
Səmada qıy vuran qartallar olub
Sonra külək qopub.
Dərin dərələrin dar boğazından
Sular şahə qalxıb köhlən at kimi,
Bulaqlar çaylarla verib əl-ələ
Dağların döşündən yüyürüş eləyib -
O səssiz bulaqlar çevrilib selə.

Dağlar qaya-qaya çiyinləri ilə
Kükreyən suların kəsib önünü.
Ləpələr süst düşüb günəşin altda,
Dəyişib rəngini gölə dönübür.

Batır ayağına qum iynə kimi
Necə şəfalıdır dənizin suyu -
Çəkinmə, əyilib içmək istəsən.
Buz kimi su axsın damarlarından,
qaynasın qanın.
İndi qan fişqırar gicgahlarından,

«Mənim nəslimin şairləri xoşbəxt idilər. Belə ki, onlar özlərinin nə qədər gərəkli olduğunu hiss edə bilirdilər. Oxucular şairlərlə görüşə futbola getdikləri kimi gəlirdilər».

O. Süleymenov

O anda yorğunluq çıxar canından.
Yəqin işə getmək keçir könlündən,
İşə tələsirən, iş adamısan.
Beləcə, İssık göldə
İçdiyən bir udum su
Qırışmış alnından axan tər olar.
Yolçu yolda gərək.
Gün səhər olar.

cəsəratimsən,
ədələtimsən.

Dostlar bəxş elədin -
Doymadım aramaqdan.
Yaxın etdin bizləri
Yolumun üstündən əskik olmasın
Sən verən dostların isti izləri.

Sadiq dost

A. M. üçün

Məndən soruşanda
çoxdurmu dostun?
Səni xatırlayıb nişan verirəm
Fikirləşmədən...
Bilirsən nədən?!

Çox dostlar görmüşəm
Amma o fərqlidir...
şərəfli, vicdanlı, cəsəratlidir.
Əl-qolum açılır onu görəndə.
Cılız görünsə də, bir çoxlarına
Uğur diləyəndə yolum açılır...

Yolumdan sapmağa qoymur heç zaman

Uğur qazananda sevinir mənə,
Məni məcbur edir sevinməyə də.

Gözə görünmərsən,
Sənə güvənib
Yenə vurmaliyam kimisə qəsdən.
Sən işə astadan, pəstdən:
«Bir az gülümsəmək yetər, bəsindir,
Heç yeri deyil...»

Bir az dodaqaltı gülümsəmişdim
Düşməni görəndə qüssəli-qəmli.
O ki var danladın
Söydün üzümə...
Mənsə qorxa-qorxa:
«Bu da bir işdi».
Neynim ki, iş artıq işdən keçmişdi.

Sənə üz tuturam,
Ürəyim mənim.
Sən mənim şərəfim, gücümən,

Dağlar, a dağlar

Gedəkmi dağlara
Bu bazar günü?
Yaxşı tanıyıram bu dağ çayını,
Mən yaxşı bilirəm harda dayazdı,
Qumu sürüşkəndi, sahili yalçın.
Bilirəm harada boğulmaq olar.

İndi ayağımı soyunacaqsan,
Suya salacaqsan ayaqlarını,
Qışqıracaqsan...
Üzümə-gözümə su çilədikcə,
Bizi cəzb edəcək
çılpaq qayalar
Şəhər bağçaları çıxacaq yaddan...

Sonra paltarını
Gizlədəcəksən qayanın altda,
İzn verəcəksən sənə baxmağa.
Çəkinə-çəkinə dodaqlarının

Su ilə yuyarsan boyasını da,
Dərin qabıq qoyar günəşin altda.

Hava qaralanda göz-gözü görməz,
Gözümə başqa cür deyirsən indi...
Bilmirəm nəfəsin nədən tənqididi?
Könlündən keçirmi yerindən durmaq?
Utanırsan solğun dodaqlarından,
Deyəsən qum dolub çəkəltinə.
Çırpırsan tələsik qum dənəsini...

Qoy bir az gözləsin avtobus bizi,
Qoy bir az deyinsin yaşlı bələdçi.
Axırda çatanda mənzil başına
Soruşsam: «Nə olar bu işin sonu?»

Oljas SÜLEYMENOV

Başını bulayıb gülümsəyirsən:
«Yaxşıca dincəldik bu bazar günü,
Qorxma hədə yerə» - deyirsən.
Təsəlli verirən mənə elə bil:
«Yoxdur olacağa çarə» - deyirsən!

Yoldaşımın şəkli

Bəzən tuş gəlirəm
qara böhtana...
Arxamca danışır əclafcasına...
tarıma çəkilib əsəblərim də,
Az qala dünyaya nifrət edirəm.
Yenə qapılıram
Qəlbimin səssizliyinə.

Evə tələsirəm, təsəlli tapım,
Masanın altında sənin gözlərin.
Dolaşır döngədə ayağım, düzü,
«Doğru yol göstərdin ötən səfər də», -
Köhnə divarların soyuqdu üzü.

Ürəyim döyünür,
Silirəm yenə
Bomboz papağımla alın tərimi.
Döyürəm qapını,
Bir də döyürəm.
O taydan səs gəlir, bir körpə səsi,
Mənə cavab verir yarıyuxlu...

Qarşımda bir qalaq yazılmış vərəq,
Yanımda kitab var,
Bir də stəkan.
Ağ vərəq gəzirəm,
Oturub susuram, yuxum da qaçıb,
Olub-keçənlərə yenə gülürəm,
Yaxşı ki, əlimdən tutub bu qələm.

Tərcümə etdi:

Akif ƏHMƏDĞİL